

kat a versenyfuttatás céljára idomítja, saját tenyésztésű és vásárolt lovakat versenyeken futtat és jövedelme túlnyomórésztben nem a saját tenyésztésű lovak eladásából, hanem a futtatásokon nyert versenydíjakból és a versenyekkel kapcsolatos játékból származik. A versenyistálló tartása különleges berendezkedést igényel, a tenyésztett és vásárolt telivéreknek a versenyeken futtatása céljából külön erre a célra képzett alkalmazottak tartása szükséges és a versenyistálló tartása a lótenyésztés fogalmát túlhaladja épúgy, mint a növényi termények ipari feldolgozása a földművelését. A versenyistálló tartása egy vállalkozás, amely az őstermeléssel kapcsolatban, vagy anélkül is üzbető, de ha a mezőgazdasággal kapcsolatban folytatják, akkor is őstermelésnek nem minősíthető, mert a versenyistálló már nem sorozható az állattenyésztés fogalma alá. A versenyistállóból származó jövedelem tehát a felhívott H. Ö. 2. §-ának 2. pontja alapján általános kereseti adó alá esik.

Az ingatlan adásvételi szerződés azon része, mely az ügyletkötés napján még nem teljesített építkezés befejezésére vonatkozik: építkezési szerződésnek minősül és mint ilyen illetékezendő meg. (Közigazgatási Bíróság 4139/1929. P. sz.) A megtámadott határozatot fel kellett oldani, mert a királyi pénzügyigazgatóság megtámadott határozatát a tényállás szabatos megállapítása és figyelembevétele nélkül hozta meg. A felterjesztett iratokból ugyanis nyilvánvaló, hogy a panaszosok a kiszabás alapjául szolgáltat adásvételi ügyletet nem az adásvételi szerződésnek 1927. évi szeptember hó 27-iki kelte napján, hanem az 1927. évi július hó elsején kiállított közjegyzőileg hitelesített másolatban is bemutatott és mindkét szerződő fél által aláírt megállapodás szerint akkor kötötték meg, amikor az ingatlanon emelt épület, az ideiglenes házadómentességi igény megállapítása tárgyában felvett hivatalos jegyzőkönyv adatainak igazolása szerint is, még befejezve nem volt s hogy ennél fogva a panaszosok által kötött ügyleti illetékezésnél az 1927. évi július hó 1-én kiállított okirat tartalma és az ezen időpontbeli tényleges állapot lesz az irányadó. Ebből pedig az következik, hogy a panaszosok B. G.-val csak részben kötöttek ingatlan adásvételi szerződést, mert az ügyletnek az ügyletkötés napján még nem teljesített építkezés befejezésére vonatkozó része építkezési szerződésnek minősül, az tehát mint ilyen is lesz megilletékezendő. Az újabb határozathozatal előtt tehát a szerződő felek meghallgatásával és esetleg a tényállásnak más úton való pontos és szabatos kiderítésével különösen megállapítandó és felderítendő lesz, hogy 1927. évi július hó 1-én az építkezés már tényleg megkezdett vagy részben be is fejeztett-e és ha igen, milyen mértékben és hogy az 1927. évi

július hó 1-én kelt okiratban együttesen az ingatlanra és az építkezésre megállapított 24.000 pengős árból milyen vételár esik a telekre és a vétel napjáig már befejezett építkezésre és milyen összeg esik az ügyletkötést követőleg teljesített építkezésekre. Erre nézve, amennyiben az okiratbeli elkülönítés a pénzügyigazgatóság részéről aggályosnak találtatnék és pontos felderítés más módon sem volna eszközölhető, szükség esetén a szerződő felekkel lesz megegyezés megkísérlendő vagy ennek nem sikerülte esetén a teleknek és az 1927. évi július hó elsején már fennállott épületrésznek hatósági szakértői becslés útján való meghatározása lesz az 1920. évi XXXIV. t.-c. 26. §-a értelmében foganatosítandó.

Szülőknek az adásvételi szerződésben tett az a kijelentése, hogy az ingatlant gyermekeik anyagi hozzájárulásával szerezték meg, ajándékozási nyilatkozatnak nem tekinthető. (Közigazgatási Bíróság 11.803/1928. P. szám.) A szerződés 5. pontjában a vevőknek az a kijelentése, hogy az ingatlant gyermekeik anyagi hozzájárulásával szerezték meg, mert a vételárat $\frac{3}{5}$ részben ők fizették ki azáltal, hogy keresetüket már régi időtől fogva rendelkezésükre bocsátották, nem tekinthető ajándékozási nyilatkozatnak, mert nem jelenti azt, hogy a gyermekek keresetüket szülőknek ajándékozták volna. Eme nyilatkozatnak inkább az a célzat tulajdonítható, hogy az csupán azért vétetett a szerződésbe, hogy ezáltal a gyermekek igénye a szülők rendelkezésére bocsátott keresetük erejéig a szerzett ingatlanra nézve biztosítva legyen.

Nem lehetett tehát alkalmazni az 1920. évi XXXIV. t.-c. 89. §-a 2. bekezdését, mert ezt csak abban az esetben lehet alkalmazni, ha a szerződésben valamely megtörtént ajándékozásról tételik említés.

Ellenben a szerződésnek a szóban levő 5. pontja megállapítja a panaszosok részéről annak az elismerését, hogy gyermekeiktől a vételár $\frac{3}{5}$ része fejében 4560 P-t felvettek s azért az illetéki díjjegyzék 101. tétele és a 68.200/1927. sz. rendelet értelmében ennek az összegnek 0.5 százalékát kellett panaszosok terhére fenntartani.

A bon nem tartozik a feltételesan illetékmentes kereskedelmi levelek közé. (Közigazgatási Bíróság 18.548/P. szám.) Panaszos azon az alapon kéri az illeték törlését, hogy az eredeti okirat nem volt birtokában, hanem csak a másolatot vette át és használta a bíróságnál. Nem állott tehát módjában az okiratot az illetékszabályok 119. §-a alapján leletezés céljából bemutatni.

A bíróság a kérelmet teljesíthetőnek nem találta, mert az illetéki díjjegyzék 69. tételéhez fűzött jegyzetek 1. pontjának utolsó bekezdése szerint, ha a fél az eredeti okiratot elő nem mutathatja és a másolaton hivatalos bizonyítvány